

Onsdag den 29. november 2017 (D)

1

25. møde

Onsdag den 29. november 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil regeringen fremsætte lovforslag, der har til hensigt at inddrage passet fra pædofilidømte, for at forhindre dem i at rejse til udlandet og begå nye krænkelser?

(Spm. nr. S 232).

2) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad mener ministeren der skal gøres for at nedbringe antallet af indbrud i Region Nordjylland, hvor man på 10 dage har oplevet hele 105 indbrud?

(Spm. nr. S 236, skr. begr.).

3) Til forsvarsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Er ministeren enig med den tyske kansler, Angela Merkel, når hun udtaler, at europæerne skal tage deres skæbne i deres egne hænder og som konsekvens heraf bør oprette et EU-forsvar?

(Spm. nr. S 230).

4) Til forsvarsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF)

Mener ministeren, at et EU-forsvar uden deltagelse fra USA eller England vil føre til et »EU der kan klare mere selv« som udtalt af den tyske kansler, Angela Merkel?

(Spm. nr. S 231).

5) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Karina Due (DF)

Anser ministeren det som en succes som integrationsminister, når flere kommuner får indført religiøst slagtet mad i institutionerne, moskeer, moskeer med minareter, kønsopdelte svømmehaller, fredagsbøn i skolen, accept af faste for børnene i forbindelse med eid, fejring af eid i skoletiden, undgåelse af fejring af kristne højtider, indførelse af muslimske højtider, at skoledagen bliver fleksibelt indrettet efter de muslimske bønner, at kommunalt ansatte ikke giver hånd til en af det modsatte køn, at der indrettes bederum på uddannelsesstederne, at offentligt ansatte bærer religiøs hovedbeklædning, at der bliver oprettet kønsopdelte klasseværelser, at elever kun har

lærere af samme køn som dem selv, og at undervisningen om islam får en større del af undervisningstiden i skolerne?

(Spm. nr. S 234. Medspørger: Peter Kofod Poulsen (DF)).

6) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvad mener ministeren om Naturstyrelsens beslutning om at sælge Vejers Strandhotel til Freja Ejendomme frem for familien Frandsen, der har drevet Strandhotellet i Vejers Strand siden 1957, hvilket betyder, at det historiske Strandhotel, der har ligget på Vestkysten i 91 år, må lukke?

(Spm. nr. S 237).

7) Til undervisningsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Mener ministeren, at man på VUC Syd har behandlet skatteborgernes penge fornuftigt, og synes ministeren, at de seneste mange sager om VUC Syd – bl.a. indkøb af kunst, udbetaling af resultatløn, manglende gennemsigtighed i forhold til studieaktivitet etc. – vidner om, at der er styr på situationen på VUC Syd?

(Spm. nr. S 233).

8) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det er nødvendigt at se på bødestørrelser og reglerne for lovpligtige syn, i lyset af at næsten hver tredje bybus, der blev stoppet i en razzia i Aalborg den 16. november 2017, viste sig at have så store sikkerhedsmæssige mangler, at de skulle indkaldes til syn igen?

(Spm. nr. S 235).

9) Til ældreministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF)

Hvad mener ministeren personligt skal kendetegne en god service i den kommunale ældrepleje, og mener ministeren, at denne kan være kendetegnet ved eksempelvis en daglig soignering med brug af vådservietter og en rengøringsstandard med en halv rengøring hver 14. dag svarende til en hel rengøring en gang om måneden?

(Spm. nr. S 212 (omtrykt)).

10) Til ældreministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF)

Mener ministeren som bl.a. tidligere ansat på området, at man kan være bekendt at have arbejdsforhold i ældreplejen, hvor de ansatte skal acceptere delt tjeneste og dermed arbejde to gange om dagen med en pause på f.eks. 2-4 timer, og forventer ministeren fortsat at kunne rekruttere personale til området, hvis dette kan være et grundvilkår for fuldtidsansættelse i nogle kommuner?

(Spm. nr. S 213 (omtrykt)).

Kl. 13:00 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:02

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

Fra medlemmer af Folketinget Jens Joel og Roger Courage Matthisen, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at de fra og med den 1. december 2017 atter kan give møde i Tinget.

Malte Larsens og Nikolaj Amstrups hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille):

Lovforslag nr. L 110 (Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Statistik. (Introduktion af officiel offentlig produceret statistik og gennemførelse af forordning om europæiske statistikker)).

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Lovforslag nr. L 111 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Begrænsning af surrogatfængsling i eget hjem)).

Kulturministeren (Mette Bock):

Lovforslag nr. L 112 (Forslag til lov om beskyttelse af kulturværdier i tilfælde af væbnet konflikt).

Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 41 (Forslag til folketingsbeslutning om at ophæve EU's kodeks for onlineadfærd).

Jan Erik Messmann (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 42 (Forslag til folketingsbeslutning om, at kommunalbestyrelser kan begrænse den generelle tilladelse til at sejle med vandscooter i danske havne og ved udpegede badestrande).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 232

1) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil regeringen fremsætte lovforslag, der har til hensigt at inddrage passet fra pædofilidømte, for at forhindre dem i at rejse til udlandet og begå nye krænkelser?

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Vil regeringen fremsætte lovforslag, der har til hensigt at inddrage passet fra pædofilidømte, for at forhindre dem i at rejse til udlandet og begå nye krænkelser?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:02

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Det berører et meget, meget vigtigt emne, der jo bør ligge os alle sammen meget på sinde. Seksuelle overgreb mod børn er en af de mest modbydelige forbrydelser, et menneske kan begå, overgrebene kan jo sætte sig dybe spor i barnets fremtidige liv.

Jeg ser det som en central opgave som justitsminister at sikre, at der slås hårdt ned på den slags ugerninger, og at ofrene hjælpes bedst muligt. Derfor fremsatte regeringen også, bl.a. efter drøftelser med spørgerens parti, for nylig en række forslag om ændring af reglerne om overgreb mod børn som led i regeringens retfærdigheds-pakke. Og vi er naturligvis altid villige til at kigge nærmere på nye foreslag. Vi kan og skal hele tiden forsøge at gøre det endnu bedre.

I forhold til det konkrete forslag om pasinddragelse så har jeg, ligesom spørgeren formentlig, noteret mig, at der er nogle lande, der i den allerseneste tid har taget nogle skridt i den retning. Jeg synes, det vil give rigtig god mening, at vi undersøger, hvordan de ordninger er udformet, og derefter tager en drøftelse af, om det er nogle erfaringer, vi kan drage nytte af i dansk sammenhæng.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:03

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for besvarelsen. Jeg synes jo, det er hamrende, hamrende vigtigt, at når man i Danmark dømmer en person for at have begået et så hæsligt overgreb, som det jo altid er, når det drejer sig om overgreb mod børn, har vi også en forpligtelse til at sørge for, at den person ikke bare rejser til et andet land på et senere tidspunkt for at fortsætte med at begå de her overgreb. Der har været rettet en, må man sige, stor medieinteresse mod det over de seneste år, og det har jo vist sig, at nogle af de her mennesker er rejst til fattige lande, hvor de har købt sig adgang til børn, som de så har misbrugt, hvorefter disse personer så igen er rejst tilbage til Vesten. Det synes jeg ikke vi kan være tjent med.

Jeg synes, vi skal søge at beskytte børn mod seksuelle krænkelser, uanset hvorhenne det måtte være. Jeg synes simpelt hen, det er en skændsel, hvis der er danske statsborgere, som vi kender til i vores system, som kan udøve denne adfærd. Derfor synes jeg, at det mest logiske ville være, at vi selvfølgelig bremser det og bruger lovgivningsinstrumentet til at gøre det med. Senest har jeg erfaret, at Irland er på vej. I Australien har man gjort det igennem flere år, og med fine resultater, bl.a. er det lykkedes Australien at holde 20.000 sexkrænkere i Australien, hvor man kan have dem under opsyn, så man ved, hvad der foregår, og kan forhindre dem i at rejse til de her fattige lande og købe sig adgang til børn.

Så egentlig har jeg bare det spørgsmål til ministeren: Hvornår regner ministeren med at regeringen har fået det undersøgt til bunds? Det er noget, vi meget gerne vil handle på, og jeg kan også bare sige til justitsministeren, at vi regner med at fremsætte et beslutningsfor-

slag om det snarest muligt, så jeg håber selvfølgelig, at regeringen vil stemme for et ændringsforslag, alternativt vil fremsætte eget lovforslag, og gerne gør det, så vi kan få det behandlet inden sommer.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er jo enig i holdningen til alle de punkter, som spørgeren tilkendegiver. Der er bare sådan, da det er inden for rammerne af et mundtligt spørgsmål, at det er begrænset, hvad jeg lige kan nå at finde ud af, men jeg kan sige, at jeg har bedt mit ministerium om lige præcis at finde ud af, hvad det er for en ordning, man har i Irland, og hvad det er man gør i Australien, før de ser på, hvordan det skal være i en dansk sammenhæng. Hvor skal rammerne så ligge, altså, hvad er det for en gerning, man skal have begået, hvis vi skal gå videre med det her? Men det tænker jeg er sådan noget af det, der må komme efterfølgende, og som jeg da synes vi skal tage en drøftelse om. Nu bliver vi klogere på det, og så går vi den vej og ser på, hvad vi kan gøre.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:06

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det vil sige – og det er bare for at få slået det helt fast – at regeringen har til hensigt at indsamle erfaringer fra Irland og fra Australien for at få det her emne belyst. Hvornår kan vi regne med at høre noget fra regeringen? Hvornår vil man fremsætte et eller andet om et initiativ? For jeg har sådan en erfaring med, at når man siger, at man vil undersøge noget, er det vældig godt, men at det så også bare kan tage vældig lang tid, og det synes jeg egentlig ikke der er grund til. Jeg har indtryk af, at det er meget positive erfaringer, man f.eks. har fra Australien på det her punkt.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Men jeg ved ikke, hvad erfaringer der er, og det er vi nødt til lige at undersøge. Det er ikke, fordi jeg ikke stoler på spørgeren, men jeg er nødt til at undersøge det. Nu arbejder vi i Justitsministeriet med mere end en ting ad gangen, og hvis man kigger på rækken af initiativer, så ser man, at der er rigtig, rigtig mange ting. Det er også derfor, at jeg ikke lige kan sige en dato. Jeg har bare sagt, at nu går vi i gang med at finde ud af, hvordan det hænger sammen, og så vil jeg da foreslå, at jeg inviterer spørgeren over til et møde, hvor vi lige drøfter rammerne for det og ser på, hvordan det kan passes ind i en dansk kontekst. Vi er nødt til først lige at undersøge mulighederne, synes jeg.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Peter Kofod Poulsen for sit sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 13:07

Peter Kofod Poulsen (DF):

Så vil jeg sige til ministeren, at det er fint nok, at vi undersøger det, og at vi selvfølgelig kommer til møde, hvis vi får et tilbud om det, og måske var det en anledning til, at regeringen gav hele området et

større serviceeftersyn og altså også kiggede på sådan noget som grooming og på det forhold, at nogle jo altså bestiller overgreb på nettet; det har dansk politi også eksempler på, så vidt jeg er orienteret. Så måske – og det skal ikke være et spørgsmål, bare en kommentar – skulle man se mere bredt på det her, så det er ikke kun et spørgsmålet om inddragelse af pas, men give hele området et eftersyn.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Vi har faktisk for kort tid siden haft fat i nogle af de her ting, men jeg synes da, at vi tager en drøftelse af, hvor langt vi skal gå med det. Det er klart, at jo mere vi skal undersøge, jo længere tid tager det. Nu synes jeg, at jeg i første omgang lige vil tage initiativ til at indhente erfaringer, og lad os så tage en drøftelse af, hvad de erfaringer siger, og så ser vi på, hvordan der kan strikkes noget sammen i en dansk sammenhæng, som giver mening på det her område.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 236

2) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad mener ministeren der skal gøres for at nedbringe antallet af indbrud i Region Nordjylland, hvor man på 10 dage har oplevet hele 105 indbrud?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen: »105 indbrud på 10 dage: Nordjylland ramt af indbrudsbølge« på Nordjyske.dk.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

Kl. 13:08

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand. Hvad mener ministeren der skal gøres for at nedbringe antallet af indbrud i Region Nordjylland, hvor man på 10 dage har oplevet hele 105 indbrud?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg ser med stor alvor på indbrudskriminalitet. Indbrud er jo en forbrydelsestype, der ofte udgør en voldsom krænkelse af ofrene, fordi de fratages den tryghed og sikkerhed, som er forbundet med det at have et hjem. Jeg har derfor i foråret 2017 lanceret indbrudspakken »Styrket fokus på indbrud«, der indeholder tre nye initiativer rettet mod indbrudskriminalitet. Det drejer sig om en selvstændig bestemmelse om indbrudstyveri i straffeloven for at markere, at dette tyveri adskiller sig fra andre typer af tyverier. Det handler om skærpet straf for indbrudstyveri begået i beboelse, mens der er nogen

hjemme, og et særligt politimæssigt fokus på omrejsende kriminelle, der begår indbrud.

Politiet er fuldt ud opmærksom på problemet og har styrket indsatsen i de to særlige efterforskningsfællesskaber, Særlig Efterforskning Øst og Særlig Efterforskning Vest, som skal være med til at imødegå de udfordringer, politiet står over for på indbrudsområdet. Nu er det jo et mundtligt spørgsmål, så jeg har ikke mulighed for lige at hente det ind, men jeg er ikke på stående fod bekendt med de præcise tal for antallet af indbrud i Nordjylland. Jeg har bedt Nordjyllands Politi om en status for, hvordan det ser ud med antallet af indbrud i politikredsen, og om der er sket særlige ændringer den seneste tid, samt hvad politiet gør på området, og som sagt: Jeg ser med den allerstørste alvor på indbrud i privat beboelse. Det er og bliver en alvorlig forbrydelse, som vi hele tiden skal have et fokus på at få bugt med.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:10

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest tak til ministeren for besvarelsen. Det er jo en kendt sag, at landets justitsminister har gjort det til en mærkesag, at der skal gøres noget ved de her indbrud. Det er jo også sådan, at justitsministeren i sin egenskab af partiformand i Det Konservative Folkeparti har gjort det sådan til selve mærkesagen for Det Konservative Folkeparti, at nu skulle der ske noget på det her område. Det er jo også derfor, man så ude i virkeligheden, hvor man er ejer af de her huse eller de her sommerhuse, som det går ud over, er noget forundret over, at der så bliver ved med at være så mange indbrud, som der er, og at der sker en stigning. Det er jo ikke første gang, jeg har stået her i Folketingssalen og gjort opmærksom på de særlige udfordringer, der er i Nordjylland, hvor der tilsyneladende er indbrudsbänder, der hærger områderne. Så har man taget forskellige tiltag, men her på det seneste har der altså været en indbrudsbølge igen, og det, som politiet i Nordjylland udtaler til Nordjyske Stiftstidende og til TV 2/Nord, er jo, at oktober og november har været særdeles voldsomme, hvor man altså bare på én uge har oplevet de her 105 indbrud og en enkelt weekend 55 indbrud, hvilket skulle være rekord på det her område.

Så der er jo et eller andet, der tyder på, at vi enten er udsat for noget helt, helt ekstraordinært, eller også har de tiltag, justitsministeren har sat i gang for at bekæmpe det her, ikke været så succesrige, som man ellers kunne tro, når man hører på ministeren. Så jeg har fuld respekt for, at ministeren ikke kan alle tallene med så kort frist, og jeg er også helt åben over for at stille spørgsmål rent skriftligt, så vi kan komme mere til bunds i det her – det ved jeg også at ministeren er interesseret i at gøre – men bare medieomtalen af det her og de tal, som politiet selv giver udtryk for over for de nordjyske medier, må da altså også være noget, der gør, at justitsministeren tænker: Der er et eller andet helt galt her. Kan ministeren ikke komme nærmere ind på det?

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jo, selvfølgelig er der noget helt galt, hvis der lige er 55 på en gang. Så er det helt galt. Vi må bare sige, at medmindre vi får så mange betjente, at de kan holde på ethvert gadehjørne, så er indbrud jo desværre også noget af det, som plager et velstående land som Danmark. Det kan man ikke bruge til noget, hvis man er borger og har

haft indbrud, men vi skal glæde os over den nedgang, der trods alt er i antallet af indbrud. Men det, som vi gør, er jo at have et særligt fokus på omrejsende kriminelle – det, som spørgeren nævner her, lyder jo, som om der er nogle omrejsende kriminelle, der har været i gang – og det er jo både med nummerpladegenkendere og andre ting. Men som sagt: Jeg vil spørge Nordjyllands Politi nærmere, for det her går jo selvfølgelig ikke.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:13

Rasmus Prehn (S):

Jeg anerkender fuldt ud det, justitsministeren siger, derhen at det, vi har oplevet på landsplan, jo er, at der heldigvis har været færre indbrud. Men det er også derfor, at man er desto mere alarmeret i Vendsyssel, når man så oplever, at her stiger antallet af indbrud. Kan justitsministeren på den baggrund forestille sig, at man skal lave en helt særlig indsats i Vendsyssel, altså hvor man i en periode får ekstra ressourcer eller ekstra metoder eller noget andet for at slå ned på den voldsomme stigning, som der har været i oktober og november måned i Vendsyssel?

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Nu vil jeg så afvente det konkrete svar fra Nordjyllands Politi. Jeg synes, at det må være det rigtige, at man som minister gør det. Jeg synes, at det selvfølgelig er dybt bekymrende, når vi ser sådan noget her, men vi er også nødt til at sige, at noget af det bedste, man kan gøre – udover at politiet kommer og kan undersøge det og kan være til stede, brug af nummerpladegenkender osv. osv. – jo er bl.a. nabo-hjælp; det er at hjælpe hinanden i et område og i et kvarter. Noget af det, vi ser virker allerbedst, er, at man er opmærksom på hinanden. Det her kan ikke løses af politi alene. Det skal også løses ved, at vi hjælper hinanden og står sammen i de områder, vi bor i. Det tror jeg også vi må være ærlige at sige.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:14

Rasmus Prehn (S):

Jamen fuld respekt for, at ministeren gerne vil dykke nærmere ned i tallene. Jeg skal nok stille det her skriftlige spørgsmål. Kunne man forestille sig, at de metoder med kampagner, nabo-hjælp osv., som har virket i andre landsdele, giver en større udfordring i Nordjylland, hvor der måske er en anden afstand? Er det sådan nogle ting, der spiller ind? Er der nye metoder under opsejling til, hvordan man selv som borger kan sikre sig, altså også noget med, hvordan man sikrer døre og vinduer og den slags? Kan vi sætte det mere på formel, så vi får løftet den beskyttelse, som borgerne selv kan foretage?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det, der giver god mening at kigge på, er, hvordan informationsniveauet er i dag. Kan vi gøre det tydeligere, hvordan man kan hjælpe

sig selv? For det er jo klart, at man som borger kan gøre en række ting selv, altså indbrudssikre sit hjem. Man kan hjælpe hinanden. Der bliver spurgt til afstandene. Men nu ved jeg igen ikke, hvor de her indbrud er begået. Det afhænger ikke nødvendigvis af afstande. Der er også store afstande i Sønderjylland og i Midtjylland og på Sjælland. Så jeg tror, at vi må kigge på, om den information til borgerne, vi har, er tydelig nok og klar nok, for det kan jo også være sådan nogle ting, altså at man ikke er opmærksom på nogle ting, man faktisk har mulighed for – sammen med den undersøgelse, som jeg så har bedt om.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til forsvarsministeren af hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 230

3) Til forsvarsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Er ministeren enig med den tyske kansler, Angela Merkel, når hun udtaler, at europæerne skal tage deres skæbne i deres egne hænder og som konsekvens heraf bør oprette et EU-forsvar?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse op.

Kl. 13:15

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Mit første spørgsmål lyder: Er ministeren enig med den tyske kansler, Angela Merkel, når hun udtaler, at europæerne skal tage deres skæbne i deres egne hænder og som konsekvens heraf bør oprette et EU-forsvar?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:16

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I EU-kredsen er der truffet beslutning om, at EU's sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde skal styrkes i lyset af det stigende trussels- og konfliktniveau i og omkring Europa. Derfor har man iværksat en række initiativer, som har til formål at styrke det mellemstatslige samarbejde på forsvarsområdet, senest med lanceringen af det forstærkede forsvarssamarbejde, der hedder Permanent Structured Cooperation, det såkaldte PESCO-samarbejde.

Jeg synes indledningsvis, at det er vigtigt at slå fast, at der ikke er tale om initiativer, der har til formål at udvikle et egentligt EU-forsvar. Ingen taler om et EU-forsvar som en modsætning til eller en konkurrent til NATO. Tiltagene har til formål at styrke det sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde mellem EU's medlemslande, så EU i højere grad kan bidrage til håndteringen af de sikkerhedspolitiske udfordringer, som vi står over for i dag. Så når kansler Merkel udtaler, at europæerne skal kunne mere selv på forsvarsområdet, så skal det forstås i den sammenhæng.

Det er også vigtigt for mig at slå fast, at regeringen støtter ambitionen om at styrke Europas evne til at bidrage til håndteringen af de aktuelle sikkerhedspolitiske udfordringer. EU har en bred værktøjskasse, som gør, at EU supplerer NATO på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område.

NATO er jo en militæralliance og hjørnестenen i europæisk sikkerhed. Samtidig er alliancen også afgørende i forhold til at fastholde det amerikanske engagement i kollektiv sikkerhed. Derfor er der i

min optik ingen modsætning mellem udviklingen af EU's forsvarssamarbejde og det samarbejde, vi har i NATO. Og derfor arbejder regeringen også for, at EU-NATO-samarbejdet styrkes og udvikles yderligere i de kommende år, så de fortsat kan komplimentere hinandens indsatser og instrumenter, så vi undgår unødigt duplikation.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 13:18

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg må jo altså bare konstatere, at da Angela Merkel udtalte de her ord i et øltelt i München tilbage i maj måned, var de jo efterfulgt af følgende sætning, nemlig at vi ikke længere kan forlade os på, at andre kommer og hjælper os. Og man må sige, at når man tilføjer den bisætning til den sætning, som Merkel udtalte, så må man jo antage, at det er, fordi den tyske kansler ikke længere har tillid til NATO-samarbejdet. Og jeg synes da, at det er dybt problematisk, hvis vi er derhenne, hvor forsvarsministeren her i dag står og siger, at det her ikke er en udfordring til NATO-samarbejdet, når vi har en tysk kansler – trods alt ikke en helt ubetydelig statsleder i Europa – som tydeligvis, i hvert fald hvis vedkommendes ord skal stå til troende, har en anden antagelse.

Der er det bare, at vores indstilling er den enkle, at det simpelt hen forekommer mærkværdigt, at EU nu skal hen at bruge rigtig mange ressourcer på at opbygge sin egen EU-hær. Altså, når man kigger ned over listen over, hvor stor en andel af bruttonationalproduktet de enkelte EU-lande bruger på forsvaret, så må man jo sige, at det er ganske få, der lever op til den forpligtelse, vi har i NATO. Så vidt jeg husker, er det Estland og Storbritannien, og Storbritannien er jo for så vidt på vej ud af EU-samarbejdet.

Så hvad er det egentligt, forsvarsministeren ser, at EU kan bidrage med i den her sammenhæng, særlig under hensyntagen til det forhold, at der jo indtil nu i hvert fald ikke har været vilje fra EU-landenes side til endog bare at leve op til målsætningen om de 2 pct., som vi skal betale til forsvaret i henhold til vores NATO-forpligtelse?

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:20

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har et par ting. Hvis vi ser på USA's engagement, vil vi se, at man har bevilget 4,8 mia. dollar til Europas sikkerhed. Det vil sige, at det stadig er en hjørnестen for den amerikanske regering og det amerikanske samfund at sikre beskyttelsen i Europa. Så der er ikke nogen tegn på, at der skulle blive ført en anderledes politik. For det andet må jeg sige, at EU kan noget andet, end NATO kan. EU har nogle kompetencer, som NATO ikke har, og det er vigtigt at holde sig for øje, at NATO jo er en militær organisation. EU kan håndtere flygtningekriser, træne politi osv., der gør, at man kan stabilisere områder, hvor der har været krig.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:21

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg er sådan set meget i tvivl om det her med, hvad det er, EU kan. I 2016 havde EU 4.500 soldater i missioner. Det skal måles op imod 85.000 FN-soldater og 24.000 fra Den Afrikanske Union og 18.000 fra NATO. Vi står i en situation i dag, hvor vi har 178 forskellige

våbensystemer i EU, vi har 17 forskellige typer tanks, 29 forskellige typer destroyere og 20 forskellige typer kampfly i EU. Jeg synes bare, det giver mere mening at samordne de her ting i NATO-regi i stedet for at forsøge at samordne det i EU-regi.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:21

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, der jo er EU's styrke, er, at der er 28, snart 27, lande, som i fællesskab udvikler politikker på det her område, og det, der er fælles for NATO-landene og de europæiske lande, der også er medlemmer af EU, er, at vi ikke ønsker en konkurrerende organisation med NATO. EU skal koncentrere sig om det, vi er gode til i Europa, og som NATO ikke tager sig af, og derfor er der et stort arbejdsområde i bl.a. at sikre, at vi kan konkurrere på salg af militært udstyr. Det er jo et område, hvor protektionisme i mange år blandt de store lande ligesom har været det dominerende, altså at man køber hos sig selv, og der har Danmark en stor interesse i at få åbnet de her markeder og få dem gjort gennemslagslige.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:22

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det har jeg sådan set stor forståelse for ministeren mener, og det mener jeg også selv. Det, jeg bare ikke kan forstå, er, hvorfor det ikke kan ske inden for den paraply, der hedder NATO. Hvorfor kan man ikke lave de her aftaler om forbedrede indkøb inden for NATO, hvorfor skal man have et organ, der hedder EU, til at blande sig i de her ting? Jeg synes jo også, det er problematisk, for, som forsvarsministeren rigtigt nok nævner, er der en række EU-lande, som ikke er medlemmer af NATO, og hvor står de lande henne i hele det her skisma om, hvordan EU skal supplere NATO osv.?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:23

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Selvfølgerlig samarbejder NATO-landene også. Danmark er jo et foregangsland med hensyn til at samle grupper af lande, der laver fælles indkøb af ammunition, og dermed kan man få det billigere, når man er en større gruppe, der handler sammen. Så selvfølgelig finder der samarbejde sted, men NATO er jo ikke det oplagte sted at beskæftige sig med f.eks. handelsrestriktioner eller med at åbne markeder eller at støtte forskning og udvikling. Det er jo ligesom det, der er EU's kernekompetencer, og derfor supplerer de to organisationer hinanden fortræffeligt efter min mening.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål til forsvarsministeren, og det er af hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 13:23

Spm. nr. S 231

4) Til forsvarsministeren af:

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Mener ministeren, at et EU-forsvar uden deltagelse fra USA eller England vil føre til et »EU der kan klare mere selv« som udtalt af den tyske kansler, Angela Merkel?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kenneth Kristensen Berth, værsgo til at læse op.

Kl. 13:24

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Og det lyder: Mener ministeren, at et EU-forsvar uden deltagelse fra USA eller Storbritannien vil føre til et »EU der kan klare mere selv« som udtalt af den tyske kansler, Angela Merkel?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:24

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal huske at holde fast i, at EU ikke har et forsvar, men at EU har et sikkerheds- og forsvarspolitisk samarbejde. Her samarbejder EU's medlemslande om alt fra iværksættelse af civile og militære operationer og missioner til forskning og udvikling på forsvarsområdet.

Som bekendt er der i de seneste år iværksat en række initiativer, der har til formål at styrke dette samarbejde set i lyset af det stigende konfliktniveau i og omkring Europa. Ønsket er, at EU i højere grad end tidligere skal kunne bidrage til håndteringen af de sikkerhedspolitiske udfordringer, som Europa står over for i dag.

Som sagt tidligere er der ingen, der seriøst taler om et EU-forsvar som en modsætning eller en konkurrent til NATO. I den forstand ser regeringen ikke en modsætning i ambitioner om, at EU skal kunne klare mere selv. Der er ikke en modsætning mellem EU og NATO.

I forhold til betydningen af Storbritanniens udtræden af EU er det jo for tidligt at sige noget om, hvordan det vil påvirke udviklingen i det sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde. Det vil jo afhænge af udkommet af forhandlingerne om Storbritanniens fremtidige tilknytning til EU.

Men det, Storbritannien giver udtryk for, er jo, at man lægger vægt på forsvarssamarbejdet i Europa. Og man kan sige, at USA jo som bekendt aldrig har været en del af EU's sikkerheds- og forsvarssamarbejde, men har været – og vil fortsat være – en vigtig partner for Europa i rammen af NATO.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:26

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Altså, jeg synes bare, det virker lidt som en besværgelse, når forsvarsministeren hele tiden siger, at der ikke er nogen modsætning mellem at udvikle EU-samarbejdet og udvikle NATO-samarbejdet, og at der ikke er nogen, der mener, at EU skal have sit eget forsvar.

Men hvis man følger debatterne i eksempelvis Europa-Parlamentet, må man jo konstatere, at det er der ganske mange, der mener. Altså, der er ganske mange, der mener, at EU skal udstyres med sin egen hær og ikke bare sådan en kampstyrke, som vi har i øjeblikket, der kan indsættes, men som aldrig er blevet indsat, altså at EU skal militariseres – for nu at sige det, som det er.

Jeg synes jo også, de bemærkninger, som Angela Merkel kom med i foråret, klart er udtryk for det samme, altså en ambition om, at EU skal kunne klare sig selv. Og der siger jeg så bare, at der er meget, meget langt. Altså, nu nævner forsvarsministeren selv spørgsmålet om forskning og udvikling, og det er sådan, at Det Europæiske

Forsvarsagentur har et budget til forskning og udvikling i 2012 på 8 mio. euro. Til sammenligning har man i Storbritannien til forskning og udvikling inden for forsvarsområdet i deres 10-årsplan afsat 178 mio. pund. Det er altså 60 mio. kr. om året i EU-regi over for 1,5 mia. kr. på en 10-årsbasis i et enkelt land, nemlig Storbritannien. Og det sætter jo ligesom tingene i perspektiv efter min mening.

Det er jo også derfor, det virker absurd, at vi nu står og diskuterer, om EU skal fylde mere forsvarspolitisk i en situation, hvor det land, som i virkeligheden er bedst rustet inden for det militære samarbejde, nemlig Storbritannien, udræder. Altså, i min optik hænger det ganske enkelt ikke sammen. Der er en kæmpestor forskel på den ambition, som EU udtalt siger at man har, og så det, man i virkeligheden er parat til – om man så må sige – at smide i butikken, altså betale for.

Men hvordan ser forsvarsministeren egentlig på det? Er forsvarsministeren ikke enig i, at der tales med meget store ord, men i virkeligheden er situationen den, at pengene ikke er der?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 13:28

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det taler jo ikke imod, at de europæiske lande skal arbejde sammen på forsvars- og sikkerhedspolitikens område. Det taler jo netop for, at vi skal prøve, om vi i fællesskab kan gøre noget af det, som vi i Europa er gode til, og som en militæralliance som NATO ikke er god til.

I EU er vi gode til at stabilisere, til at bringe nødhjælp ind, til at lave økonomiske programmer, der kan øge den økonomiske aktivitet i nordafrikanske lande og på den måde forebygge, at de udvikler sig til de rene røverstater uden lov og regulering. Jeg synes faktisk, det er en kerneting for Europa, at vi også på den måde med andre end militære midler kan styrke vores egen sikkerheds- og forsvarssituation.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Når jeg er lidt uopmærksom, er det, fordi der er lidt uro ved udgangen, som vi lige skal have styr på. Derfor fik ministeren meget længere taletid, end han egentlig var berettiget til.

Værsgo.

Kl. 13:29

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det kan jo være, at ministeren havde behov for det. Hvem ved? Det er jo sådan efter min bedste overbevisning, at hvis ministeren har ret i alt det, ministeren siger, om, at der er en masse ting, som EU er gode til, hvorfor er det så, at vi taler om militært isenkram nu? Hvorfor er det så, at vi taler om alle de ting, som EU dybest set ikke er god til, og som EU jo dybest set har haft – reelt sagt – fiasko med, når man har forsøgt det selv? Det mest eklatante eksempel var jo situationen i Bosnien, hvor vi måtte ringe efter amerikanerne for at få orden i den butik. For mig at se virker det bare, som om ambitionerne ikke tilsvarende det, som man rent faktisk har at putte i det, f.eks. økonomi.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:30

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det er jo også derfor, at en række EU-lande har besluttet at styrke det samarbejde, fordi det, man har oplevet før i tiden, nemlig at alle render i hvert sit hjørne, er klart utilfredsstillende. Det er afgørende for mig at få slået fast, at der ikke er en EU-hær, og der er ikke ambitioner om at lave en EU-hær, der er ikke ambitioner om, at man skal konkurrere med NATO. Det kan jeg sige med sikkerhed, da jeg jo både følger forsvars- og sikkerhedsdebatten i NATO-sammenhæng og i rådssammenhæng i Bruxelles. Der er ikke den ambition om, at vi skulle trænge amerikanerne ud. Tværtimod er alle enige om, at amerikanerne er en hjørnesten i Europas sikkerhed.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:30

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Der er heller ikke nogen tvivl om, at vi sandelig også mener det i Dansk Folkeparti. Det er jo også derfor, at vi ikke forstår retorikken fra den tyske kansler. Jeg bliver nødt til igen at forholde mig til det, der bliver sagt, altså at vi ikke kan forlade os på, at andre kommer og hjælper os. Hvis det ikke er begyndelsen til en undergravning af NATO-samarbejdet, så ved jeg ikke, hvad det er. Jeg kan simpelt hen ikke begribe, hvad Angela Merkel ellers skulle mene med den sætning. Så sent som i går eller i dag – jeg tror, det var i går – var Rex Tillerson ude at sige igen, at USA står fuldstændig op om NATO. Så for mig at se må der være en eller anden form for forventningsafstemning mellem de europæiske politikere, for jeg har svært ved at se det, som Angela Merkel siger, på anden måde end som udtryk for, hvad jeg forestiller mig om det, nemlig at hun ønsker, at EU skal klare mere selv.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, sidste svar.

Kl. 13:31

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det er jo ikke noget, der er givet udtryk for i NATO-sammenhæng eller i EU-sammenhæng, altså at der skulle være en ambition om, at Europa skulle erstatte USA. Der er almindelig bred enighed om, at USA er hjørnesten. Vi kan konstatere i de faktiske forløb, at USA har bevilget et gigantisk milliardbeløb til Europas sikkerhed, og det viser jo alliancens store holdbarhed. Men derfor kan der da være god reason i at styrke samarbejdet, prøve at få europæisk industri udviklet, så vi ikke altid er nødt til at købe udstyret af amerikanerne, men vi kunne måske producere noget af det selv i Europa og dermed skaffe arbejdspladser i Europa.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er det fru Karina Due, Dansk Folkeparti, til udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 13:32

Spm. nr. S 234

5) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Karina Due (DF) (medspørger: **Peter Kofod Poulsen** (DF)):

Anser ministeren det som en succes som integrationsminister, når flere kommuner får indført religiøst slaget mad i institutionerne, moskeer, moskeer med minareter, kønsopdelte svømmehaller, fredagsbøn i skolen, accept af faste for børnene i forbindelse med eid,

fejring af eid i skoletiden, undgåelse af fejring af kristne højtider, indførelse af muslimske højtider, at skoledagen bliver fleksibelt indrettet efter de muslimske bønner, at kommunalt ansatte ikke giver hånd til en af det modsatte køn, at der indrettes bederum på uddannelsesstederne, at offentligt ansatte bærer religiøs hovedbeklædning, at der bliver oprettet kønsopdelte klasseværelser, at elever kun har lærere af samme køn som dem selv, og at undervisningen om islam får en større del af undervisningstiden i skolerne?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til at læse spørgsmålet op – og der er en medspørger, nemlig hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:32

Karina Due (DF):

Tak for det, fru formand.

Anser ministeren det som en succes som integrationsminister, når flere kommuner får indført religiøst slaget mad i institutionerne, moskeer, moskeer med minareter, kønsopdelte svømmehaller, fredagsbøn i skolen, accept af faste for børnene i forbindelse med eid, fejring af eid i skoletiden, undgåelse af fejring af kristne højtider, indførelse af muslimske højtider, at skoledagen bliver fleksibelt indrettet efter de muslimske bønner, at kommunalt ansatte ikke giver hånd til en af det modsatte køn, at der indrettes bederum på uddannelsesstederne, at offentligt ansatte bærer religiøs hovedbeklædning, at der bliver oprettet kønsopdelte klasseværelser, at elever kun har lærere af samme køn, og at undervisningen om islam får en større del af undervisningstiden i skolerne?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren.

Kl. 13:33

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror næsten, jeg kunne have lavet listen selv, og jeg tror i virkeligheden også, at fru Karina Due kender min holdning til det. Der er ingen tvivl om, at vi har svigtet, og det har vi efter min mening, på grund af at vi har haft en berøringsangst på de her felter. Jeg tror også, jeg lige så godt kan sige det, som det er: Det bliver et langt, sejt træk – det, vi står over for. For det kommer ikke, tror jeg, som nogen som helst form for overraskelse, hverken for fru Karina Due eller andre, at i min verden handler integration altså ikke om, at vi alle sammen bøjer os lidt ind mod hinanden, og så til sidst mødes vi på midten. Efter min mening handler det om, at når man kommer til Danmark, skal man leve efter det regelsæt, som vi har, og efter de traditioner, som vi har. Dermed være ikke sagt, at man ikke må tro på den gud, som man lige præcis vil, og man må også gerne dyrke den gud, man vil, alt det, man vil, men man må bare ikke kræve, at andre tager særhensyn, og man må ikke kræve, at der skal tages særhensyn, fordi man f.eks. har en eller anden bestemt religiøs overbevisning.

Det er selvfølgelig også derfor, jeg mener, at det er ganske almindelig dansk skik og brug og ikke religiøse dogmer, der skal herske, både i institutioner, på skoler og alle mulige andre steder. Jeg mener, man må tilpasse sig, og at man skal indrette sig efter skik og brug her i Danmark.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:35

Karina Due (DF):

Tak for det. På gårsdagens samråd om ngo-skibene udtalte ministeren: Vi står over for noget, der kan ændre Europa fundamentalt, og

som på en eller anden måde er i gang med at ændre Europa. Nu hvor ministeren så erkender, at vi står over for noget, som allerede er i gang med at ændre Europa og Danmark fundamentalt, er ministeren så stadig væk tryk ved at lægge diverse bestemmelser ud til lokal selvbestemmelse? Og med de kommuner, hvor integrationen er stor, og hvor kommunen jo med ministerens egne ord bliver fundamentalt ændret, nu hvor hele Europa er ved at blive ændret, hvordan kan ministeren så sige alle de rigtige ting og alligevel, føler jeg lidt, krybe i flyverskjul, når det kommer til at lovgive på området?

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:36

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nu har vi haft den her diskussion ad flere omgange her på selv samme sted og tidspunkt på dagen – bare med en uges forskydning – men jeg mener ikke, at løsningen er, at vi skal lovgive. Jeg håber vitterlig på, at den her diskussion er en diskussion, som man vil tage på hver enkelt institution, i hver enkelt skole. Og jeg er med på, at det kan være en svær diskussion at tage. Men jeg mener rent faktisk, at vi når længst, hvis vi i forsvaret for dansk skik og brug hver især tager den her diskussion, og at det ikke er et område, hvor man bare kan henvise til Christiansborg og sige, at det er noget, nogle andre har bestemt, og at vi derfor må indrette os efter det her.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:37

Karina Due (DF):

Når ministeren henviser til det kommunale selvstyre, hvorfor accepterer ministeren så et burka- eller maskeringsforbud? Der sætter man jo også spørgsmålstegn ved det lokale selvstyre. Man kunne jo godt forestille sig, at man i Brøndby havde et forbud mod burkaer, og at man i Ishøj godt måtte gå med burka.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Så når man krydser kommunegrænsen, skal man enten tage sin burka af eller tage sin burka på. Det kunne man godt forestille sig, men det tror jeg alligevel jeg vil sige hører til et nationalt forbud og er et nationalt anliggende. Jeg siger jo ikke, at vi ikke på et eller andet tidspunkt desværre kan nå derhen, hvor man bliver nødt til at gribe ind over for de her ting, men jeg mener rent faktisk, at vi står os bedst ved, at vi hver især tager den her debat i det daglige, og ved, at vi hver især værner om skik og brug og traditioner i Danmark. For jeg er så uendelig nervøs for, at man – hvis vi lovgiver på det her felt – så bare peger hen på os Christiansborgpolitikere og siger, at det ikke er noget, man selv har noget med at gøre, men at det er noget, nogle andre har bestemt, og dermed jo ikke rigtig står ved det.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:38

Karina Due (DF):

Det er rent faktisk os, der har muligheden for at gøre en forskel, vi har mulighed for at lovgive på området, og så lægger man det ud

med den forvisning om, at vores lokale politikere sørger for, at det bliver ens. Er det ikke meningen, at vi skal ensrette samfundet i Danmark, og er det ikke meningen, at vi netop skal værne om værdierne herindefra og tage ansvaret?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:38

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det skal vi også. Men jeg mener også, at meget af det her hører til i det lokale selvstyre. Nu kan jeg jo sådan set se, at der er en lokal eller i hvert fald regional DF'er, der har sagt nogle ting om regelsættet for Region Sjælland med hensyn til halalkød, og med hensyn til hvor meget der skal oversættes til arabisk, og andet, når det handler om Region Sjælland. Så det viser måske i virkeligheden præcis, at det lokale selvstyre virker. (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja tak!). Jeg vil bare sige, at jeg faktisk har 2 sekunder tilbage.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Vi har en medspørger. Værsgo.

Kl. 13:39

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg er simpelt hen nødt til at sige, at der bliver sagt mange fornuftige ting, men at der bare sker alt for lidt. Vi kan ikke blive ved med bare at tørre ansvaret af på alle mulige kommunalbestyrelser og regioner og så sige, at det må de klare, fordi det ikke bare skal være en debat på Christiansborg. Men hallo, det er jo os, der har ansvaret; det er de 179, der er valgt her, der har ansvaret for, hvad der sker i Danmark.

Så synes jeg, at det er slapt, minister, at vi hører, at ministeren giver os fuldstændig ret i det, der bliver fremført, men i øvrigt siger, at vi ikke skal lovgive. Det er det, jeg kalder moralisme. Man har alle de rigtige hensyn, man har alle de rigtige holdninger, men alligevel vil man ikke bruge det instrument, som vælgerne har givet os, nemlig lovgivningen. Jeg synes, vi skal gå i gang med at lovgive, og jeg synes, vi skal komme i gang med at arbejde os ud af det her. Så vil ministeren ikke bare give et tilsagn om, at det vil man virkelig komme Dansk Folkeparti i møde på, så vi kan sikre, at vi ikke løbende får en islamisering af det her samfund?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:40

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg håber faktisk ikke, at hr. Peter Kofod Poulsen mener, at det kun er 179 mennesker i Danmark, der har ansvaret for, at skik og brug og traditioner i Danmark bliver holdt i hævd. Det håber jeg rent faktisk at hr. Peter Kofod Poulsen mener at vi alle sammen har, hver og en i Danmark. Det kan vi se helt forskelligt på, men jeg kan sige, at når jeg siger, som jeg gør, og når jeg mener, at det er vigtigt, at man tager det her ansvar på sig ude i institutioner, ude på skoler, ude i dagligdagen, er det rent faktisk i min optik et forsvar for dansk tradition og skik og brug. For jeg mener netop ikke, at det alene påhviler 179 medlemmer af Folketinget. Jeg mener, at det er noget, der skulle pålægges hver enkelt dansker at gøre.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Men det påhviler de her 179 folketingsmedlemmer at lovgive i det her land, i hvert fald indtil der kommer et nyt valg, og vælgerne får lejlighed til at skifte os ud. Og så må det jo være sådan – sådan er det i hvert fald for os – at vi sådan set ønsker at forsvare Danmark og dansk kultur i alle egne af landet. Hvis det her fremadrettet skal være en lokal ting, som vi så kan tørre af på nogle byrådder eller på nogle regionsrådsmedlemmer, der så kan køre det løb, vil det jo være sådan, at Danmark gradvist går i opløsning. Der vil være enklaver i det her land, det ser vi jo allerede, hvor dansk ret sættes ud af kraft, hvor vi ser dansk kultur falde fra hinanden. Det kan vi da ikke være tjent med. Vi er da nødt til at bruge den mulighed, vi har, for at lovgive. Hvorfor er det, at regeringen ikke vil vise vejen på det her område?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:42

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Fordi jeg i virkeligheden ikke kun mener, at det handler om byrådsmedlemmer. Jeg mener, at det er helt ude på den enkelte institution, at forældrene også skal tage den her diskussion. Jeg mener faktisk, at vi kommer til at stå meget, meget stærkere, hvis det er et ansvar, der påhviler os alle sammen, hvis det er et ansvar, vi rent faktisk påtager os alle sammen.

Så siger jeg jo ikke, at man i fremtiden nødvendigvis altid vil se det sådan her, for hvis man kan se, at der sker et alvorligt skred, kan man selvfølgelig tage diskussionen herinde, men jeg mener rent faktisk, at det ville være bedst, hvis vi hver især tog det ansvar på os. Jeg tror på det lokale selvstyre, og nu kan jeg jo sige, at jeg i hvert fald også kan tro på det regionale selvstyre, for man kan jo se, hvordan et medlem fra Dansk Folkeparti rent faktisk har taget debatten.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Karina Due igen, værsgo. Sidste spørgsmål.

Kl. 13:43

Karina Due (DF):

Tak for det, og tak til ministeren, fordi hun er opmærksom på, at Dansk Folkeparti gør det godt mange steder. Jeg ville ønske, at jeg kunne sige det samme om Venstres medlemmer rundtomkring, for det, vi ser, er, at de gør det stik modsatte af, hvad ministeren siger. De stemmer ja til minareter, de stemmer nej til et forbud mod halal-kød, de stemmer fuldstændig stik modsat af det, ministeren står og siger. Jeg kan godt en gang imellem være en lille smule i tvivl om, hvad Venstres holdning egentlig er, hvad regeringens holdning er, for ministeren siger alle de rigtige ting, men desværre er det ikke det, vi ser i virkeligheden.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Venstres og også regeringens holdning er, at de her ting skal besluttes i kommunalbestyrelser og i daginstitutioner.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til miljø- og fødevareministeren af hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 237

6) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad mener ministeren om Naturstyrelsens beslutning om at sælge Vejers Strandhotel til Freja Ejendomme frem for familien Frandsen, der har drevet Strandhotellet i Vejers Strand siden 1957, hvilket betyder, at det historiske Strandhotel, der har ligget på Vestkysten i 91 år, må lukke?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:44

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad mener ministeren om Naturstyrelsens beslutning om at sælge Vejers Strandhotel til Freja Ejendomme frem for familien Frandsen, der har drevet Strandhotellet i Vejers Strand siden 1957, hvilket betyder, at det historiske Strandhotel, der har ligget på Vestkysten i 91 år, må lukke?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:44

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Og tak for spørgsmålet. Jeg er glad for at få mulighed for at få opklaret en misforståelse fra spørgerens side. Præmissen for spørgsmålet er nemlig ikke rigtig.

Der er ikke tale om, at Naturstyrelsen har besluttet at sælge grunden under Vejers Strandhotel til Freja Ejendomme i stedet for at sælge den til den nuværende ejer af hotellet. Der er derimod tale om, at Naturstyrelsen har fulgt statens regler for salg af statens ejendomme. Staten, herunder også Naturstyrelsen, må ikke forskelsbehandle ved at sælge statens aktiver direkte til én køber. Salg skal ske ved offentlige udbud, eller ved at ejendommene overdrages til statens ejendomsselskab, Freja. På den måde sikres staten den bedste pris, uden at enkeltpersoner bliver begunstiget.

Der kan undtagelsesvis sælges via aktstykke, når der er vægtige grunde til det. Naturstyrelsen har imidlertid vurderet, at den aktuelle forpagtning ikke udgør en sådan tilstrækkelig vægtet grund. Jeg kan også oplyse, at ejeren af hotellet ad flere omgange er blevet oplyst om, at udgangspunktet for et eventuel salg af grunden under hotellet ville være et offentligt udbud. Ejeren blev i forlængelse heraf i december 2016 orienteret om, at grunden ville blive overdraget til Freja.

Da den nuværende ejer overtog lejekontrakten i 1997, fremgik det også af lejekontrakten, at hotellet skulle fjernes, når kontrakten udløb. Grunden blev i sommeren 2017 overdraget til Freja, der undersøger muligheden for at udvikle arealet. Herefter tager Freja stilling til, om grunden skal sælges alene eller som en del af et samlet projekt. Uanset hvilken model Freja vil gå videre med, vil den nuværende hotelejer få mulighed for at byde på lige fod med andre.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:46

Christian Rabjerg Madsen (S):

Man skulle jo sådan set tro, at det spørgsmål, jeg har stillet, lige er blevet besvaret af en embedsmand eller af en jurist, for det er jo en

lang gang juristeri og embedsmandssnak, ministeren disker op med her. Og det er simpelt hen ikke tilfredsstillende.

Det hotel, vi taler om, altså Strandhotellet i Vejers, har ligget på dette sted tæt på bølgerne i 91 år. Den familie – Frandsen – har drevet hotellet i mere end 60 år, og det nuværende forpagterpar, Niels Jørgen og Sigrid Frandsen, har drevet hotellet i årtier.

Jeg har besøgt dem derude. Det er elskelige mennesker, og hele lokalsamfundet er på fornavn med dem. Det er simpelt hen en kulturinstitution ved Vestkysten, som de forpagter og driver.

Jeg skal ikke blande mig i beslutningen om at sælge grunden, men jeg forstår simpelt hen ikke ministerens fremfærd i den her sag, hvor jeg synes man har behandlet det her ældre ægtepar fuldstændig uartigt. For det fremgår jo krystalklart, at hvis ministeren var minister og politiker fremfor embedsmand, altså hvis ministeren ville forholde sig til sagen, så ligger der jo en mulighed for, at ministeren kunne vurdere, at det, at man har drevet hotel på grunden i 60 år, var en vægtig grund, en tilpas vægtig grund til, at man kunne sige, at så får parret forkøbsret til den her grund, hvor både deres hotel og deres hus ligger.

Hvis ikke 60 års samlet drift af hotel på det samme sted, hvis ikke det forhold, at deres eget hus ligger på den her grund, er en vægtig nok grund til, at man kan give dem forkøbsret, så har jeg meget svært ved at forstå, hvad der så ville være en vægtig grund til, at man kunne give dem forkøbsret.

Så vil ministeren ikke være rar som politiker, som holdningsmenneske at forklare mig og dem, der måtte lytte med, hvorfor man ikke har tillagt det her forhold så stor betydning, at man kunne give Niels Jørgen og Sigrid Frandsen den forkøbsret, som ministeren har mulighed for at give dem?

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:48

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Også tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg forstår godt, at der kan være mennesker på den jyske vestkyst, der er kede af den situation, de er havnet i, men det er jo sådan, at vi ikke leder et land på følelser, men på lovgivning og på fortolkning af lovgivning. Og jeg har bedt om at få foretaget en vurdering af det her, og det har Naturstyrelsen gjort, og de har vurderet, at den aktuelle forpagtning ikke udgør en sådan tilstrækkelig vægtig grund.

Men dermed har man jo ikke afskåret sig selv fra muligheden for at kunne købe, for når det bliver bragt i udbud, har man jo mulighed for – den nuværende hotelejer som alle andre – at byde på lige fod. Og så synes jeg da også, at det er væsentligt at vedkende sig, at man har været bevidst om de her forhold, fra man overtog lejekontrakten, så det er jo ikke sådan, at det kommer som en overraskelse.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:48

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg skal bare lige høre, om jeg skal forstå det sådan, at ministeren ikke har forholdt sig til den her sag. Har ministeren på trods af gentagne henvendelser i pressen og gentagne opråb fra forpagterparret ikke forholdt sig til, om det forhold, at de har haft det her hotel i familien i mere end 60 år, ikke skulle være en vægtig nok grund til at give dem forkøbsretten? Har ministeren ikke forholdt sig til det? Har man ladet embedsmænd styre den proces uden at have så meget som en holdning til det spørgsmål?

Kl. 13:49

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:49

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg har bedt Naturstyrelsen om at vurdere, om der var en tilstrækkelig vægtig grund. Det er Naturstyrelsens opgave at gøre det, og de har vurderet, som de har gjort, og det har jeg fulgt. Derfor er sagen, som den er.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:49

Christian Rabjerg Madsen (S):

Ud over at være minister er ministeren også folkevalgt. Det vil sige, at der er nogle mennesker, der har givet ministeren mulighed for at bruge sine meninger og holdninger og sit virke i øvrigt til at træffe beslutninger. Jeg synes, det er utrolig trist, at man som minister i en sag, som er så vigtig for et lokalsamfund – og som er så vigtig for et ægtepar, som har drevet hotel der i årtier – ikke engang vil ulejlig sig med rent faktisk at vurdere sagens substans, men i stedet for lader det være op til sine embedsfolk.

For i det svar, ministeren har givet mig, fremgår det krystalklart, at man godt kan lave en vurdering. Man kan godt lave en vurdering af, om det forhold, at der er blevet drevet hotel der i så mange år af den samme familie, skulle være nok til at vurdere, at de kan få lov til at få forkøbsret. Den vurdering har man end ikke foretaget, og det synes jeg simpelt hen ikke er i orden.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:50

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak for det opfølgende spørgsmål. Det er jo i orden, at spørgeren ikke mener, det er i orden, at jeg ikke har gjort det. Men det ændrer ikke ved det forhold, at der skal være en vægtig grund, og spørgeren kan jo ikke se, hvor meget jeg har forholdt mig til i sagen. Men faktum er, at der ikke er en vægtig grund. Sådan har Naturstyrelsen vurderet det, og det er det, jeg har fulgt.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til undervisningsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:50

Spm. nr. S 233

7) Til undervisningsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Mener ministeren, at man på VUC Syd har behandlet skatteborgernes penge fornuftigt, og synes ministeren, at de seneste mange sager om VUC Syd – bl.a. indkøb af kunst, udbetaling af resultatløn, manglende gennemsigthed i forhold til studieaktivitet etc. – vidner om, at der er styr på situationen på VUC Syd?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for en oplæsning.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at man på VUC Syd har behandlet skatteborgernes penge fornuftigt, og synes ministeren, at de seneste mange sager om VUC Syd – bl.a. om indkøb af kunst, udbetaling af resultatløn, manglende gennemsigthed i forhold til studieaktivitet etc. – vidner om, at der er styr på situationen på VUC Syd?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:51

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

De mange dispositioner foretaget af VUC Syd, som har været omtalt i pressen, rejser tvivl om, hvorvidt statstilskuddet har været anvendt fornuftigt, og om relevante regler for brug af midlerne har været iagttaget. Det er Styrelsen for Undervisning og Kvalitet, der fører tilsyn med VUC Syd, og styrelsen er i øjeblikket ved at undersøge, om statstilskuddet har været anvendt til formålet, og om der er udvist sparsommelighed m.v. Som tidligere oplyst til Undervisningsudvalget og hr. Peter Kofod Poulsen vil jeg orientere om resultatet af styrelsens undersøgelse, når den foreligger. Styrelsens undersøgelse omfatter både de mange dispositioner omtalt i pressen, men også andre administrative forhold, som styrelsen har vurderet skal undersøges nærmere. Undersøgelsen er i fuld gang. Styrelsen har været på besøg hos VUC Syd, og VUC Syd har løbende besvaret en lang række spørgsmål fra styrelsen, senest den 24. november 2017. Styrelsens undersøgelse er omfattende og af samme grund ikke afsluttet endnu. Det er forventningen på det foreliggende grundlag, at undersøgelsen vil foreligge inden årets udgang.

Spørgeren spørger til, om jeg som minister synes, at de mange sager vidner om, at der er styr på situationen på VUC Syd. Hertil kan jeg svare, at jeg ikke synes, at de mange sager vidner om, at der har været styr på situationen på VUC Syd. Tværtimod har sagerne rejst tvivl om, hvorvidt der har været tilstrækkeligt styr på situationen, og det er styrelsen nu i fuld gang med at afdække. Det vil således af styrelsens undersøgelse fremgå, om VUC Syd vurderes at have tilstrækkeligt styr på situationen, eller om der er grundlag for yderligere tiltag.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:52

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg vil starte med at takke for egentlig ikke at få et politikersvar. For jeg synes, det var ærligt af ministeren at sige, at det ikke vidnede om, at der var styr på tingene. Det synes jeg faktisk klædte ministeren.

Noget af det, der har interesseret os rigtig meget i den her sag, er den egenkontrol, der har været, i forbindelse med at man udbetaler taxameterordningen, som jo er bundet op på en kontrol med studieaktiviteten. Noget af det, der har været interessant ved netop VUC Syd, har jo været det antal studier, hvor folk i virkeligheden er derhjemme, og hvor man ikke behøver fysisk fremmøde, men hvor man kan tage en uddannelse over internettet, og det viser sig faktisk, når man går ind og kigger på fjernundervisningen, at en meget, meget stor del – en fjerdedel – af det samlede tilskud for fjernundervisning på nationalt plan er blevet udbetalt til VUC Syd, på trods af at der altså findes i alt 25 udbydere af de her uddannelser. Jeg vil bare gerne høre ministerens vurdering: Lyder det mærkeligt i ministerens ører? Det afspejler jo også overskudsgraden – det regner jeg ikke

med at ministeren skal forholde sig til – men skurrer det mærkeligt i ministerens øre? Det er den ene ting.

Kl. 13:56

Den anden ting er: Synes ministeren, at der er behov for at stramme op på hele området i forhold til kontrol, så det fremadrettet ikke alene baseres på en meget høj grad af egenkontrol, men altså også på flere stikprøvekontroller fra statens side? Eller er ministeren tilfreds med den nuværende kontrolordning, der er for samtlige VUC'er i landet?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:54

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Det var mange spørgsmål, og jeg skal forsøge at svare så godt, jeg kan. For det første vil jeg sige, at vi har et stærkt pædagogisk miljø i Danmark generelt. Det vil sige, at vi har mange dygtige skolefolk i Danmark. Når jeg rejser ud og ser på andre lande og kommer tilbage hertil, kan jeg altså se, at vi generelt har stærke institutioner og stærke ledere. Ser man på VUC Syd, sagde jeg som sagt klart i min tale, at der dér er noget, der ser helt forkert ud. Det er styrelsen, der helt konkret skal gå ind og undersøge sagen. Det var den ene ting.

Så er der det generelle ... Nej, det kan jeg ikke nå at sige noget om nu, det bliver næste gang.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja, der er mulighed for det i det næste svar.

Værsgo.

Kl. 13:55

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for svaret. Det blev vurderet af Rigsrevisionen i februar 2016, at mange af VUC'erne ikke administrerer de her kørsler – det kan være tjenesterejser og repræsentationer – på en tilfredsstillende måde, og det håber jeg selvfølgelig også at man vil gå ind og kigge på. Men jeg vil stille ministeren et meget holdningspræget spørgsmål. Synes ministeren, at ansatte på VUC'erne, både i VUC Syd, men også andre, bør køre i BMW'er, eller kan de køre i andre biler? Altså, jeg ved, at Liberal Alliance er meget optaget af det offentlige forbrug, så jeg vil bare spørge: Er BMW'er for meget? Kan offentligt ansatte også køre andet end BMW'er, hvis det står til ministeren?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:55

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Liberal Alliance er meget optaget af offentligt forbrug, og som jeg har sagt helt klart, er der noget, der ser helt forkert ud i forhold til den her sag. Men det er styrelsen, der helt konkret skal gå ind og vurdere den, og det har jeg tillid til at de gør meget grundigt. I forhold til det generelle er jeg også meget optaget af uddannelseskulturen på bl.a. VUC, men også hf osv. Det handler om fremmøde, det handler om, om der bliver lagt opgaver, og det handler om eksamenskulturen, altså at vi har fair og objektive eksamener, og det er noget, jeg fortløbende arbejder med at forbedre.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og værsgo for det sidste spørgsmål og det sidste svar.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Meget konkret i forhold til VUC Syd: Når den afrapportering, som ministeren afventer og vil dele med os andre, foreligger, forhåbentlig inden jul, kan jeg forstå på ministeren, i hvor høj grad vil der i den så være taget stilling til et eventuelt bestyrelsesansvar, altså om bestyrelsen har reageret tilfredsstillende? Vil det være noget, der kommer til at indgå meget klart, så man kan forvente, at der også lokalt kommer en afklaring? Jeg må jo sige, at den her sag har fyldt utrolig meget i det lokalområde, hvor jeg selv bor, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at der kan sættes et punktum med den undersøgelse, som ministeren kommer med.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:57

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg kan i sagens natur ikke sige noget om, hvad der præcis kommer til at stå i den undersøgelse. Men jeg kan sige, at jeg som minister er optaget af, at det ansvar, man får som ledelse i forhold til at drive en skole eller institution, må man også gøre i forhold til de forventninger, man kan have om faglighed, budget osv. Der stiller vi nogle rimelige krav. Går man langt ud over det, så har det selvfølgelig også nogle konsekvenser. Men det må afhænge af det, som styrelsen afdækker, hvad der præcis skal ske fremadrettet.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til transport-, bygnings- og boligministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:57

Spm. nr. S 235

8) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det er nødvendigt at se på bødestørrelser og reglerne for lovpligtige syn, i lyset af at næsten hver tredje bybus, der blev stoppet i en razzia i Aalborg den 16. november 2017, viste sig at have så store sikkerhedsmæssige mangler, at de skulle indkaldes til syn igen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:57

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand. Mener ministeren, at det er nødvendigt at se på bødestørrelser og reglerne for lovpligtige syn, i lyset af at næsten hver tredje bybus, der blev stoppet i en razzia i Aalborg den 16. november 2017, viste sig at have så store sikkerhedsmæssige mangler, at de skulle indkaldes til syn igen?

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:58

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Det lyder jo umiddelbart som et højt tal, hvis det er tilfældet, at næsten hver tredje bybus, der blev stoppet i en politikontrol i Aalborg den 16. november 2017, viste sig at have så store sikkerhedsmæssige mangler, at de skulle indkaldes til syn igen.

Men om det derfor er nødvendigt at se på bødestørrelser og reglerne for lovpligtige syn, kræver nærmere viden om manglernes karakter og omfang. Man kan jo også spørge, hvorfor disse fejl ikke i større omfang er blevet fanget i det ordinære syn. Spørgsmålet kan derfor ikke besvares på baggrund af informationer, der er umiddelbart tilgængelige, hvorfor det ligger uden for rammerne af et § 20-spørgsmål. Det har mit ministerium også på forhånd gjort spørgeren opmærksom på. Jeg må derfor henvide spørgeren til at stille spørgsmålet i Transport-, Bygnings- og Boligudvalget.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:59

Rasmus Prehn (S):

Igen vil jeg sige, at vi har haft den her diskussion før, og jeg mener jo, at det, der er selve kernen i de her mundtlige § 20-spørgsmål, er at bede ministeren om en mundtlig holdningstilkendegivelse, og det her er så endnu et eksempel i en række af mange på, at der er bybusser, der kører rundt og er mangelfulde. Vi havde her i sommer hele sagen om Dana Cup, hvor der var en hel masse busser, der blev stoppet, en hel masse busser, der fik klippet pladerne osv., en hel masse busser, der var ude på vejene og skulle køre med mindreårige til et sportsstævne – altså en hel masse busser, som simpelt hen ikke var i orden. Nu kommer der så yderligere en sag om det her, og der mener jeg jo nok, at transportministeren har haft lejlighed til i løbet af de her 4 måneder, der er gået, siden vi så den seneste sag, at gøre sig nogle refleksioner over, hvad der skal til på det her område. Det var jo en kæmpe sag i sommer, at der var de her mange bybusser, der kørte rundt, og som ikke var lovpligtige med hensyn til bremses og andet.

Nu er der så en ny sag, og der mener jeg altså, at man må kunne forvente, at transportministeren kan møde op i Folketinget og have nogle klare holdninger til, hvad der skal til på det her område for at stramme op. Ministeren behøver ikke at indhente konkrete tal for den her specifikke situation, men der kan ministeren, på baggrund af at der nu har været en periode med flere på hinanden følgende sager, sige: Det er simpelt hen uacceptabelt, det skal der strammes op på, vi vil gøre nogle forskellige tiltag.

Så jeg er simpelt hen ikke enig med ministeren, når ministeren giver udtryk for, at det falder uden for, hvad man kan spørge om her under de mundtlige § 20-spørgsmål. Jeg mener, at ministeren skal komme ind i kampen. Det handler jo om sikkerhed på det her område, så jeg synes, vi skal have en diskussion af det her i salen.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:01

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har da en klar holdning til, at der skal gøres noget, for at det her problem ikke gentager sig, og det har jeg jo også gjort i den sag, som hr. Rasmus Prehn omtaler, for 4 måneder siden, hvor jeg havde mulighed for at sætte mig ind i, hvor problemet egentlig er, hvad der er årsag til problemet, og så gribe til de rette værktøjer for at få det ordnet, sådan at det ikke sker igen. Men i den her sag bliver jeg bedt om en holdning til, om det rette værktøj er at forhøje bøder, uden at jeg har haft mulighed for at sætte mig ind i, hvad det er for nogle konkrete mangler, der opstår ved de her bybusser, og før jeg har sat mig ind i, hvilke konkrete mangler det er, kan jeg ikke have en holdning til, hvad der er det rette værktøj at bruge for at sørge for, at manglen ikke er der længere. Det må hr. Rasmus Prehn også kunne forstå.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:01

Rasmus Prehn (S):

Jeg har ærlig talt svært ved at forstå det, det må jeg sige. Altså, sagen er den, at det nærmest var en skandale, vi havde her i sommer, hvor vi havde den her Dana Cup med den ene bus efter den anden, der var mangelfuldt indrettet med hensyn til bremses og andet. Der gik ministeren ind i sagen for at stramme op på det her. Nu viser det sig så, at der, på trods af at ministeren har været inde over det, er nye fejl. Der kan ministeren jo godt komme her i salen og sige, hvad der så skal til ekstra. Hvis ikke det er bødestørrelser eller nogle andre syn, hvad skal der så til for at sikre, at vi kan sende vores børn trygt af sted med bussen?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:02

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen hvis der er noget galt i selve synsprocessen, sådan at man kan komme med en nysynet bus og den så ikke består, når den bliver tjekket af politiet, så er det jo i selve synsprocessen, at vi skal gribe ind. Så er det jo ikke med en bøde til bussens ejer eller chauffør. Derfor bliver jeg altså nødt til at vide, hvad det er for nogle problemer, og hvad der forårsager de her problemer – og hvem der har forårsaget de her problemer. Så kan jeg finde ud af, om der skal udstikkes bøder, og til hvem, eller om der er noget med regelgrundlaget, der skal ændres; om der er noget, der er uklart.

Det forhold, at jeg har reageret på det, der skete i sommer, viser jo, at jeg har en vilje til at gøre det.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:03

Rasmus Prehn (S):

Det er jo netop det. Hvis ministeren har den her vilje til at gøre noget og har sat noget i værk, men problemet fortsætter, så ...

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren skal have ordet, før ministeren svarer. Værsgo.

Vi skal lige have ro på her! Og jeg vil faktisk anbefale, at spørgeren begynder forfra, for jeg synes, at der har været så mange afbrudelser. Værsgo. Spørgeren får ubetinget mere taletid.

Kl. 14:03

Rasmus Prehn (S):

Tak til formanden. Jeg opfatter det her som værende det samme problem, vi oplevede i sommer. Ministeren siger så, at ministeren har foretaget nogle nye tiltag, men alligevel oplever vi, at det fortsætter. Jeg spørger så ind til ikke kun det med bøder. Jeg spørger også ind til reglerne ved de her syn. Og der er det, jeg godt kunne tænke mig at høre ministeren om, hvad vi yderligere kan gøre for at stramme op på de her syn, så man ikke oplever, at man lige har fået synet sin bus, og så kører man ud på gaden, og så bliver man taget af politiet, og så er der stadig væk problemer. Hvad er det, der går galt i synsprocessen?

Der bliver specifikt spurgt ind til både bøder og til det med reglerne omkring syn. Hvis ministeren mener, at han har gjort noget ved

reglerne for syn, må han jo prøve at forklare, hvad der så yderligere skal ske for at løse det her problem.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:04

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen): Sommerens problem var, at vi fandt ud af, at der blandt ejere af busser var gået en sport i at varme bremserne, inden de blev kørt til syn, sådan at bremserne under selve synsprocessen fremstår bedre, end de i virkeligheden er. Det satte vi ind over for. Det sørgede vi for ikke kan gentage sig. Nu kommer der så det her, og vi har ærligt talt ikke på nuværende tidspunkt et grundlag for at vurdere, hvad problemet er, og hvor det opstår, og hvad vi kan gøre ved det.

Så er det da selvfølgelig rigtig, rigtig sjovt for hr. Rasmus Prehn at stå her og afkræve mig svar nu og ligesom antyde, at fordi jeg ikke kan svare her og nu på en helt ny problemstilling, er det, fordi jeg ikke har samme villighed som hr. Rasmus Prehn til at gøre noget ved problemet. (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja tak!). Det er da den øvelse, som hr. Rasmus Prehn er ude i her i salen, men det håber jeg ikke han får (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja tak!) ... held til at overbevise lytterne om.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard): Jeg vil meget bede om, at reglerne, der er fastsat her i Folketingssalen, også bliver overholdt, ellers skrider det hele jo.
Spørgsmålet er sluttet.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 212 (omtrykt)

9) Til ældreministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF):

Hvad mener ministeren personligt skal kendetegne en god service i den kommunale ældrepleje, og mener ministeren, at denne kan være kendetegnet ved eksempelvis en daglig soignering med brug af vådservietter og en rengøringsstandard med en halv rengøring hver 14. dag svarende til en hel rengøring en gang om måneden?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:05

Kirsten Normann Andersen (SF):

Mange tak for det. Hvad mener ministeren personligt skal kendetegne en god service i den kommunale ældrepleje, og mener ministeren, at denne kan være kendetegnet ved eksempelvis en daglig soignering med brug af vådservietter og en rengøringsstandard med en halv rengøring hver 14. dag svarende til en hel rengøring en gang om måneden?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:06

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til den debat, der har været i Bornholms Regionskommune, og som der blev stillet spørgsmål om i et alm. del-spørgsmål, som jeg gav svar på i forrige uge. I den sag har den ansvarlige udvalgsformand, så vidt jeg kan se, været ude at sige, at sagen beror på en misforståelse, og at der ikke kommer besparelser på ydelserne.

For mig er en god service i den kommunale ældrepleje kendetegnet ved at have fokus på værdighed og på den enkelte ældres individuelle behov for hjælp og omsorg. En god og værdig ældrepleje er efter min mening også baseret på faglighed og på respekten for det levede liv, for den enkelte borgers vaner og ønsker. Og det gælder sådan set, uanset om der tales om personlig hygiejne eller rengøring og de andre måder, vi yder pleje og omsorg for vores ældre på.

Fra mine mange år i ældreplejen ved jeg, at det nogle gange kan give mening med etagevask i stedet for et brusebad, da det at komme i brusebad for nogle svage ældre kan være meget anstrengende, og da det for nogle også kan være et personligt ønske. Men det skal selvfølgelig ikke være en løsning eller en norm, som bruges altid og i alle situationer.

Regeringspartierne og Dansk Folkeparti har i de seneste år givet ældreområdet et markant løft, bl.a. med en årlig værdighedsmilliard, og vi lægger med forslaget til finansloven for 2018 op til at prioritere 500 mio. kr. årligt til et løft af kernevelfærden på bl.a. sundheds- og ældreområdet. For mig at se er der et godt grundlag for, at den enkelte kommune kan yde en god og værdig ældrepleje med udgangspunkt i den enkeltes behov og ønsker.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:08

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Vi deler synet på værdighed i forhold til de her vaskeservietter. Jeg tænker selv, at værdighed er at have et liv på egne betingelser, og der er jo ikke nogen af os andre, der kunne finde på at benytte vådservietter i stedet for vask med vand og sæbe. Leverandøren advarer da om, at den her form for bad med servietter er en nødløsning og ikke kan erstatte et rigtigt bad, og at det kun skal bruges til meget syge borgere.

Ikke desto mindre synes jeg selv, det er tankevækkende, at nogle kommuner overhovedet kan få den tanke, at man kan blive nødt til at skulle gribe til nødløsninger i ældreplejen, hvor der bør være større værdighed end det, der er tilfældet her. Kommunen henviser faktisk selv til ressourcer. Hvad mener ministeren om det spørgsmål? Er vi virkelig kommet så langt ud, at grænsen er nået for, hvad der kan lade sig gøre i forhold til at levere en værdig ældrepleje, når man er nødt til at skulle ty til eksempelvis vaskeservietter i stedet for et bad?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:09

Ældreministeren (Thyra Frank):

Nu forstod jeg jo, at det med vaskeservietter var blevet tilbagevist af udvalgsformanden. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg er lykkelig over at være del af en regering, som prioriterer ældreområdet, og det har vi bl.a. gjort med en værdighedsmilliard, som kommer hvert eneste år. Og jeg er da glad for at kunne se, at hvor det sidste år var 66 pct. af den værdighedsmilliard, der gik til varme hænder, er det i år 86 pct. Det glæder mig meget.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Kirsten Normann Andersen for en oplæsning.

Kl. 14:11

Kirsten Normann Andersen (SF):

Men det ændrer jo ikke ved, at man i den samme kommune har konstateret, at der er råd til 1 times rengøring om måneden i hjem, hvor man opholder sig 24/7, altså til toilettet, til badet, til køkkenet, til soveværelset. Er det værdigt?

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:10

Ældreministeren (Thyra Frank):

Det er meget individuelt, hvordan man vil have gjort rent. Den måde, jeg ønsker at rengøringen skal være hos mig på, er jo ikke nødvendigvis den samme, som spørgeren måtte ønske at få gjort rent på. Sådan vil det også være for de talrige borgere, der nu får rengøringshjælp. Men jeg er meget, meget glad for, at foruden det med værdighedsmilliarden, som jeg netop nævnte, er vi også kommet med et klippekort til hjemmehjælpsmodtagere. Man kan også bruge det klippekort til at få en bedre rengøring.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:10

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak. Jeg undrer mig virkelig, hvis klippekortet var beregnet til at sørge for, at man har et hjem i en standard, som man kan holde ud at være i, for hvis man kan lave en ordentlig rengøring på 1 time en gang om måneden, så tror jeg, at der er mange af os, der rigtig gerne vil på det kursus. Jeg tænker, om ministeren mon har et godt råd til kommuner, som er så trængte, som de tilsyneladende er i Bornholms Kommune, at man bliver nødt til at ty til sådan nogle metoder, og er der initiativer på vej, som kan sikre, at de ældre ikke skal opleve så ringe en ældrepleje?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:11

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg kan sige, at jeg ikke deler spørgerens mening om, at man er så trængt, for jeg sagde netop, at vi har hjulpet med værdighedsmilliarden, at vi har klippekortet, og vi har også i den årlige økonomiaftale med kommunerne løftet området og rammerne med 800 mio. kr., især til kernevelfærd og især til ældreområdet.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det var det ene spørgsmål til ældreministeren af fru Kirsten Normann Andersen. Nu er der et nyt.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 213 (omtrykt)

10) Til ældreministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF):

Mener ministeren som bl.a. tidligere ansat på området, at man kan være bekendt at have arbejdsforhold i ældreplejen, hvor de ansatte skal acceptere delt tjeneste og dermed arbejde to gange om dagen med en pause på f.eks. 2-4 timer, og forventer ministeren fortsat at kunne rekruttere personale til området, hvis dette kan være et grundvilkår for fuldtidsansættelse i nogle kommuner?

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Mener ministeren som bl.a. tidligere ansat på området – ligesom jeg – at man kan være bekendt at have arbejdsforhold i ældreplejen, hvor de ansatte skal acceptere delt tjeneste og dermed arbejde to gange om dagen med en pause på f.eks. 2-4 timer, og forventer ministeren fortsat at kunne rekruttere personale til området, hvis dette kan være et grundvilkår for fuldtidsansættelse i nogle kommuner?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren. Værsgo.

Kl. 14:12

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for det. Jeg vil igen henvise til mit svar på spørgsmål nr. 135 (Alm. del) i forrige uge. Den enkelte kommune er forpligtet til at sikre, at der er nogle ordentlige rammer for og de nødvendige ressourcer til, at medarbejderne i ældreplejen kan yde en ordentlig og værdig pleje og omsorg. Medarbejderne i ældreplejen er omdrejningspunktet for, at vi kan lykkes med at sikre en god og værdig ældrepleje. Derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at der i den enkelte kommune er et ledelsesmæssigt fokus på at sikre gode rammer og arbejdsvilkår for medarbejderne, så de kan yde den bedst mulige pleje og omsorg, og så det fortsat er attraktivt at arbejde i ældreplejen.

Jeg tror, de færreste vil finde det attraktivt fast at skulle arbejde to gange om dagen med en mellemliggende pause på 2-4 timer. Som ældreminister er jeg optaget af at sikre gode rammer for kommunerne, så de kan yde en god og værdig ældrepleje. Og det har regeringen gjort sammen med Dansk Folkeparti ved de seneste finanslovsaftaler, bl.a. med den årlige værdighedsmilliard.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Var der mere, for der er lidt tid?

Kl. 14:13

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan for at tale det her område op, for vi har altså brug for at lovprise og påskønne de mange fantastiske medarbejdere, som arbejder hver eneste dag for få det hele til at hænge sammen. Vi her på Christiansborg skal udstikke de overordnede rammer for, at kommunerne kan levere en god og værdig pleje, og så skal vi overlade det til kommunerne som arbejdsgivere selv at få de daglige vagtplaner til at hænge sammen.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Kirsten Normann Andersen.

Kl. 14:13

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det. Det er jo ikke første gang, jeg har stillet lige præcis de her spørgsmål, og jeg konstaterer også, at vi får de samme svar, nemlig at det er et spørgsmål om, at ledelsen skal tilrettelægge arbejdet, og at rammerne i øvrigt er i orden. Ikke desto mindre kan vi forstå på det, vi lytter os til igen og igen – både fra ansatte og altså her også fra ledelsen – at man gør gældende, at det ikke er muligt at levere en værdig ældrepleje, medmindre de ansatte vil acceptere delt tjeneste.

I går kunne vi så høre, at tre ud af fire kommuner ikke kan rekruttere personale nok. Så tænker jeg: Er det svært at forstå, at det

måske er svært at rekruttere personale nok, når udgangspunktet er, at man skal arbejde på nogle vilkår, hvor man dels ikke kan få en fuldtidsstilling, dels måske kan være nødt til at skulle acceptere delt tjeneste, eller at ledelsen i det mindste mener, at det burde man acceptere for at få enderne til at nå sammen? Er det vilkår, der gør det sandsynligt, at vi i det mindste i fremtiden vil kunne rekruttere personale nok til ældreområdet?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:15

Ældreministeren (Thyra Frank):

Altså, grunden til, at man får de samme svar, er jo, at jeg har den samme mening, når jeg svarer på det, fordi jeg får de samme spørgsmål.

Men selvfølgelig er det utrolig vigtigt, at vi viser anerkendelse over for vores medarbejdere. Og jeg talte netop om det, som jeg også hørte FOA's Karen Stæhr sige i går, nemlig hvor vigtigt det er at tale det her område op. Jeg synes ærlig talt, at jeg hele tiden hører spørgeren tale om alt det, der ikke fungerer. Jeg har været i 60 kommuner indtil videre, og jeg ser faktisk rigtig mange medarbejdere, som brænder for det her, og som oplever, at det fungerer. Så nogle steder fungerer det altså.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:15

Kirsten Normann Andersen (SF):

Jeg afviser bestemt ikke, at det nogle steder fungerer, men ikke desto mindre er der rigtig mange ansatte i ældreplejen, som giver udtryk for særdeles pressede vilkår. Når alle opgaver skal løses i en deltidsansættelse om formiddagen, mangler man den fleksibilitet, som der måske kunne ligge i, at man kunne flytte nogle opgaver som oprydning og dokumentation og andet til om eftermiddagen, når det er sådan, at man skal være færdig tidligt.

Deler ministeren opfattelsen af, at der ikke er opgaver nok til en hel og sammenhængende arbejdsdag?

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:16

Ældreministeren (Thyra Frank):

Nu er det ikke mig, der planlægger, hvordan arbejdsdagen skal være derude på de forskellige steder. Det er nu engang den ledelse, der er på stedet, som ved hvordan det passer bedst – så det skal jeg ikke ind at blande mig i.

Men jeg anerkender til enhver tid, at vi skal skabe et godt arbejdsmiljø. Og jeg vil også sige, at man som leder da vil gøre alt, hvad man kan, for at have glade og tilfredse medarbejdere, for derudaf kommer jo også glade og tilfredse borgere. Man kan jo sjældent give sine borgere noget, som personalet ikke indeholder.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til sidste spørgsmål.

Kl. 14:16

Kirsten Normann Andersen (SF):

Det er meget få kommuner, der tilbyder de ansatte fuldtidsstillinger i udgangspunktet. Har ministeren initiativer på vej, som kan sikre, at

kommunerne har råd til at ansætte medarbejderne på rimelige vilkår – eksempelvis på fuld tid, eksempelvis så de kender deres vagter, eksempelvis så de arbejder i faste teams – til gavn for de ansatte, som vi rigtig gerne vil rekruttere, men bestemt også til gavn for de ældre?

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:17

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak. Det er jo bekymrende, selvfølgelig, når vi hører, at tre fjerdedele af kommunerne har svært ved at få ansat sosu-personale. Det er klart, at det er noget, som man skal se på. Jeg er rigtig, rigtig glad for, at vi bl.a. har set på sådan noget som ledelse for at se, om vi kan gøre et eller andet for at få en bedre ledelse inden for det kommunale område. Jeg er også glad for, at vi økonomisk har løftet rammerne med 800 mio. kr. i de aftaler, der ligger for 2018.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.
Hermed er spørgetiden sluttet.

Kl. 14:17

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 30. november 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:18).